

NORGES HØYESTERETT

Den 4. oktober 2013 ble det av Høyesteretts ankeutvalg bestående av dommerne Skoghøy, Webster og Bergsjø i

HR-2013-02082-U, (sak nr. 2013/1802), straffesak, anke over beslutning:

A (advokat Jon Alshus)

mot

Den offentlige påtalemyndighet

avsagt slik

K J E N N E L S E :

- (1) Anken gjelder en beslutning av lagmannsretten om å nekte fremmet en anke over en straffedom.
- (2) A ble 1. juli 2011 ilagt besøksforbud overfor B med varighet frem til 1. juli 2012. Den 31. mai 2012 ble besøksforbudet forlenget frem til 31. mai 2013.
- (3) A ble 29. oktober 2012 satt under tiltale ved X tingrett for to overtredelser av straffeloven § 342 første ledd bokstav c jf. annet ledd. Grunnlaget var at han 17. mars og 6. juli 2012 skal ha oppsøkt B til tross for besøksforbudene.
- (4) Ved X tingretts dom 15. mai 2013 ble A frifunnet for hendelsen 17. mars 2012, men han ble dømt for hendelsen 6. juli 2012. Straffen ble satt til fengsel i 60 dager hvorav 40 dager betinget, som en fellesstraff med den betingede delen av en tidligere dom.
- (5) A anket over bevisbedømmelsen under skyldspørsmålet og saksbehandlingen for så vidt gjaldt hendelsen 6. juli 2012, subsidiært straffutmålingen. Anken ble inngitt sammen med forsvarerens støtteskriv 28. mai 2013. Statsadvokaten imøtegikk anken i påtegning 17. juni 2013 (dok 01,10), hvor det under henvisning til politiets påtegning 7. juni 2013 (dok 01,08) ble påstått at anken burde nektes fremmet.
- (6) Borgarting lagmannsrett traff 10. juli 2013 beslutning med følgende slutning:

"Anken nektes fremmet."

- (7) A har anket over lagmannsrettens saksbehandling. Han har sammenfatningsvis anført:
- (8) Forsvareren fikk ikke tilgang til politiets eller statsadvokatens påtegning til anken til lagmannsretten, noe som innebærer et brudd på kontradiksjonsprinsippet. Forsvarer hadde flere merknader særlig til dok 01,08.
- (9) Lagmannsretten har tilsidesatt bevisumiddelbarhetsprinsippet ved å basere ankenektelsen sin på politiforklaringer som tingretten ikke har hatt tilgang til.
- (10) Lagdommer Hans-Petter Jahre var inhabil som følge av at han tidligere har vært med på å forkaste As anke over besøksforbudet som A er dømt for å ha brutt.
- (11) Lagmannsretten har ikke gitt en tilstrekkelig begrunnelse eller vurdert alle ankegrunnene, verken hva gjelder skyldspørsmålet eller straffespørsmålet.
- (12) Det er nedlagt slik påstand:
- "1. Borgarting lagmannsretts beslutning av 10/07-13 oppheves.
2. Saksomkostninger tilkjennes med kr 7.500,- inkl. mva."**
- (13) *Påtalemyndigheten* har tatt til motmæle og sammenfatningsvis anført:
- (14) Det er riktig at dok 01,10 og 01,08 ved en feil ikke ble oversendt forsvareren i forbindelse med påtalemyndighetens ekspedisjon av saken til lagmannsretten. Merknadene i disse påtegingene kan imidlertid ikke sees å være av en slik art at kontradiksjonsprinsippet er tilsidesatt.
- (15) Lagmannsrettens henvisning til politiforklaringene innebærer ikke noe brudd på bevisumiddelbarhetsprinsippet. Uansett er beslutningen forsvarlig når den sammenholdes med tingrettens bevisvurdering.
- (16) Det er ikke grunnlag for anførselen om at lagdommer Jahre er inhabil.
- (17) Påtalemyndigheten har påstått anken nektet fremmet.
- (18) *Høyesteretts ankeutvalg* bemerker at ankeutvalgets kompetanse er begrenset til å prøve lagmannsrettens saksbehandling, jf. straffeprosessloven § 321 sjette ledd.
- (19) Det er på det rene at påtalemyndighetens påteginger til As anke til lagmannsretten, dok 01,10 og 01,08, ikke ble gjort kjent for forsvareren forut for lagmannsrettens beslutning. Særlig dok 01,08 inneholder argumentasjon som forsvareren burde ha fått adgang til å imøtegå. Det foreligger dermed et brudd på kontradiksjonsprinsippet, jf. Rt. 2013 side 62 avsnitt 11 med videre henvisninger.
- (20) Det skal etter praksis svært lite til før det legges til grunn at brudd på kontradiksjon kan ha hatt betydning for avgjørelsen. Ut fra innholdet i påtegingene som forsvareren ikke fikk anledning til å imøtegå, finner utvalget det klart at feilen kan ha hatt betydning. Lagmannsrettens beslutning må derfor oppheves, jf. straffeprosessloven § 385 tredje ledd, jf. § 343 første ledd.

- (21) Det er etter dette ikke nødvendig å gå inn på forsvarerens øvrige anførsler.
- (22) Den ankende part har nedlagt påstand om tilkjenning av sakskostnader for Høyesterett. Siden han ikke er frifunnet, får ikke straffeprosessloven § 438 anvendelse. Sakskostnader kan derfor ikke tilkjennes. Derimot kan A søke om at hans forsvarer oppnevnes som offentlig forsvarer i anledning ankesaken for Høyesterett, jf. straffeprosessloven § 100 annet ledd.
- (23) Kjennelsen er enstemmig.

S L U T N I N G:

Lagmannsrettens beslutning oppheves.

Bergljot Webster
(sign.)

Jens Edvin A. Skoghøy
(sign.)

Per Erik Bergsjø
(sign.)

Riktig utskrift: